Ч. 165 Четвер 24 липня (5 серпня) 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертают ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Вісти політичні.

(Стоілов о політиці болгарскій. — Відносини кн. Фердинанда до болгарского народу. — Републиканьский рух в Портуґалії.

Стоілов розбалакав ся. Пояснивши процес Бойчева, перейшов він на чисто політичні справи. А мав до того досить важні причини. Насамперед розходило ся єму о то, щоби піддобрити ся Румунії, до котрої князь, почасти і в цілях політичних — як то Стоілов сам признав — має сими днями виїхати; відтак хотів показати, як важним чинником для европейского мира ніби то стала ся Болгария, а головно єї князь, котрий спас Европу від грозячої на Всходї нової війни і длятого заслужив вповні, щоби Европа признала єму титул короля, котрого єму дуже забагло ся. Чи в сім послїднім случаю Стоілов говорив дійстно правду, можна легко зміркувати, коли собі пригадаємо, що зараз в самім початку вибуху грецко-турецкої війни, Болгария і собі стала рушати ся а то було причиною, що Туреччина мусїла значну силу войска висилати на болгарску границю. Але Стоілов гадає, що в Европі о тім не знають, отже балакає про спасенний вплив болгарскої політики. Отже послухаймо тоі єго політичної балаканини.

Насамперед говорив Стоілов о відносинах межи Румунїєю а Болгариєю. З початком сего року — казав він — дістав він від префекта з Силїстриї вість о рухах войска румуньского в Добруджи, котра єму дуже стала дивна, але на запитанє в Букарештї дістав він успокоюючу відповідь. Рівночасно же звернено увагу Румунії на концентрованє болгарского войска коло Шумлї. Комусь розходило ся о під'юдженє одної держави против другої. Мимо того, що він доказав неправду вісти о рухах болгарского войска, позістали в Румунії кваси. Гостина князя в Румунії має бути в першій лїнії актом чемности, але она буде мати і значінє політичне, бо розходить ся не лиш о згадані „кваси“ але й о невдоволенє Румунії ще з давнїйших часів. В Румунії суть того переконаня, що Болгария єсть лиш російским орудиєм против Румунії. Факти однакож дали доказ, що так не єсть, а Стоілов має надію, що то непорозуміне буде тепер зовсїм усунене.

Помиренє з Росиєю мало для Болгариї дуже велике значінє, бо вплинуло на партийне житє. Тепер нема вже ні „москвофілів“ ні „москвоїдів“, бо болгарскі партиї звернули свою увагу на внутрішні справи. В часї македоньских спорів успокоїв Стоілов також і австрийского аґента, котрий побоював ся, що поступованє Болгариї на случай, коли-б вибухла війна, було би таке, яке наказалаби Росия. Він дав тому-ж аґентови обовязуючу заяву, що Росия в сїй справі анї словом не відозвала ся, і що Болгария до тих спорів нїколи не буде мішати ся.

Відтак говорив Стоілов о відносинах Болгариї до Туреччини і сказав, що першим обовязком Болгариї єсть жити з Туреччиною на як найлїпшій стопі і Болгария держить ся тої засади навіть в дрібних річах. Наконець згадав він про велику заслугу кн. Фердинанда около удержаня европейского мира, бо він здержав Сербію від війни. Коли вибухла була грецко-турецка війна, хотїла і Сербія також виступити против Туреччини, бо єї брала охота здобути деякі землї. В часї переїзду через Сербію на похорон вел. кн. Мекленбурґского, коли кн. Фердинанд видїв ся з сербским королем, а той спитав єго, чи не треба би взяти ся до війни, князь єму рішучо відраджував і сказав, що він не буде міг позискати поміч Болгариї для зачіпних кроків. На відворот Болгария признала отверто, що Крета належить ся Грециї. Стоілов закінчив свої погляди політичні тим, що сказав, що Болгария може бути дуже вдоволена успіхами, якими увінчала ся гостина князя в Росиї, Італії, Нїмеччинї і Анґлії.

Дуже цікавий погляд дає софійский кореспондент берлїньского Lokal-Anzeig. о тім, яку ролю грає кн. Фердинанд в Болгариї, значить ся які суть відносини єго до народу.

Болгария — каже згаданий кореспондент — знаходить ся в станї деспотизму. Чужинцеви, котрий переїзджає через Болгарию, або там перебуває, не стане ся нїчого; він може бути безпечний. В Болгариї лиш одно небезпечно: стати ся князеви недогідним. Кн. Александер Батенберґский приїхав був до Болгариї з кріпкими ідеалами, але слабою силою. По нїм настав Стамболов з безвглядною силою, але з бажанєм посунути край в поступі на перед. За Стамболова був деспотизм, але адміністрация ставал, що раз лїпша. А нинї видко тут знову деспотизм, але заострений повною анархією в адміністрациї. Кн. Фердинандови бай

---

12)

Пан Капустянна Головка шукає своєї жінки.

(З францускогo — Поль де Кока).

(Дальше).

11. Капустянна Головка стріляє з гармати.

Коли Капустянна Головка пробудив ся, била вже осьма година а Яков пішов вже був до роботи; добра мама Тібо злагодила вже була для свого гостя каву.

— Отто з мене спюх, може ні, пані? — каже наш подорожний до господинї дому. — Але менї так добре у Вас, що я ще нїколи так добре не спав.

— То мене дуже тїшить, паноньку. Коли хтось має час і так добре спить, то чому не спати єму. Але снїданок вже на Вас чекає. — Я Вам зробила кави; а може Ви звичайно пєте що иншого.

— Противно, моя панї; кава то мій щоденний снїданок. — Але не знаю як Вам за то бути вдячним. Ну, мушу сказати, що хоч в Парижи є злодїї, то не брак людий честних та совістних.

— В такім великім містї, як Париж, мій пане, можна знайти всїляке, і добре і зле, розуміє ся все подостатком, більше як деинде.

По снїданку пише Капустянна Головка лист до свого нотаря в Троає і бересь нести єго на почту, а мати Якова задержує єго і трохи заклопотана відзиває ся до него: Вибачте, мій пане; Яков лишив менї ще якусь орудку до Вас.

— Будьте ласкаві, кажіть, панї.

— То — та бо я сама не знаю, від чого зачати. То така річ проста, але коли чоловік до того не привик....

— Я би Вам охотно поміг, коби я знав, о що розходить ся, але так...

— Мій Боже, я гадаю, що Ви чей не будете за то гнївати ся. — От видите, паноньку; мій син каже нинї рано до мене: Той пан, що ночує у нас, має всего лиш чотири су; з тим чей годї бігати єму по Парижи і когось шукати. Можна знайти ся у всїляких клопотах, треба зайти до каварнї або наймити віз; чоловік може нагло заслабнути, а тогди треба гроший. Длятого, моя мамо, скажіть нашому гостеви: Возьміть отсих двайцять франків, коли Вам потреба або й більше яко позичку від мене; скоро дістанете гроші з дому, то менї віддасте; не встидайтесь того. — Отже я так і зробила як він казав.

Капустянна Головка взяв паню Тібо за руку і устиснув сердечно; ввічливість якої він зазнав від тих добрих людий тронула єго глубоко і мало що не розплакав ся. Лиш на силу що промовив без плачу слова подяки: Як бо Ви на все памятаєте, ледви що мене знаєте, а вже обходитесь зі мною, як з близьким свояком. — Ба й найблизші свояки ледви чи були би щирійші. — Гроші, які менї даєте, приймаю охотно, бо їх певно віддам Вам назад за кілька днїв. Тим робите менї велику прислугу, бо коли хто звик мати завсїгди гроши, а нараз почує таку пустку в своїй кишени, то єму стане якось дуже маркотно, почує ся дуже непевним; чогось єму не стає і так єсть дійстно. А ще гірше, коли єсть ся в чужім містї, де не має ся нїкого знакомого, нїякого свояка, де не можна у нїкого позичити. Вже вчера менї здавало ся, що кождий вже видить по менї, що у мене лиш чотири су в кишени, а то прецї було вже вечером. Подумайте-ж собі, як би то я нинї мусїв був встидати ся.

— Ну, отже буде з Вас двайцять франків, паноньку?

— Аж надто. — Чи гадаєте, що мене возьме охота робити знову такі дурницї, як вчера? Але правда, що я можу бути зовсїм спокійним; Вам то не вадить, що позичаєте менї гроші. Я міг би і з меншими обійти ся.

— Анї трошки не вадить. — То не було би добре, як би чоловік працював цїлий рік і жив дома ощадно, а не відложив бодай тілько, щоби було на якийсь непредвиджений случай.

— Отже дякую Вам тимчасом як найсердечнїйше. Понесу зараз свій лист на почту.

— Можете єго кинути до почтової скринки, зараз тут на розї коло склепу, як іде ся на бульвар.

— А відтак возьму ся розвідувати; буду старати ся відшукати свою жінку, котра, як менї здає ся, мешкає при бульварі Бомарше.

— Та й знайдете єї, бо жінка прецї то не шпилька.

— То правда, але й не влїзла так добре як шпилька. — До звиданя панї!

— Коли схочете, паноньку, з нами повечеряти, то звертаю Вашу увагу, що ми звичайно вечеряємо о осьмій годинї. Вчера виімково

дуже про край. У него нема инших цїлий як лиш особисті або династичні. До їх осягненя збільшає він свою власть або щоби вдоволити свій охоті називати ся володітелем, дає ся гостити що хвиля на иншім дворі европейскім.

Король румуньский жертвував потерпівшим від повени сего року значні суми; то само зробив і король сербский, котрий, певно, що не має великих достатків. Від кн. Фердинанда, богатого Кобурґа, ще нїхто не видів нї найменшої запомоги. Противно, він старає ся витягнути з краю як найбільше для себе; свої приватні подорожі каже оплачувати собі з фондів краєвих. Навіть за подорож весїльну, тогди коли він свою жену привіз до Болгариї, мусів край заплатити грубі гроші. Крім того жадає він що хвиля, щоби край давав єму які дарунки. В той спосіб набув він вже богато землї, кажучи єї собі дарувати. Недавно хотів він, щоби громада Филипополя подарувала єму гору, на котрій би він виставив собі палату, але місто тому оперло ся і не дало. Так само зажадав він і від монастиря Рило відступленя ґрунту, але монастир також не дав. За свої власні гроші князь ще нїчого не купив. Нарід називає єго Турком і не має серця до него, відвертаєсь від него, бо не знав від него справедливости благородного князя, але за то чує вже добре кулак кабінетового суду. Отгакі суть відносини князя до болгарского народу.

В послїдних днях настав в Портуґалії досить значний рух републиканьский. Почалось з того, що партия републиканьска дня 26 липня скликала зборі до столицї краю і до другого найбільшого по Лісбонї міста Опорто. На тих зборах виступили були републикани дуже остро против правительства і єго фінансової господарки. В слїд за тим пішли й зборі по инших містах, де відгрожувано ся, що від слів прийде незадово до дїла. Найзамітнїйше єсть то, що на зборах виступали яко бесїдники против правительства навіть професори унїверситетів, хоч они суть платними урядниками державними. Правительство португальске заперечує тепер тому, мовби рух републиканьский прибрав дїйстно широкі розміри.

Новинки.

Львів дня 4-го серпня 1897.

— **Женьска семінария учительска в Перемишли.** Вписи кандидаток учительских на I ий рік женьскої семінариї в Перемишли відбудуть ся в днях 29, 30 і 31 серпня, що дня в годинах урядових перед полуднем і по полудни. При вписах на I-ший рік треба предложити: а) метрику уродженя на доказ, що кандидатка укінчила 15 рік житя; — б) сьвідоцтво укінченої школи видїлової; — в) сьвідоцтво здоровля і уздібненя фізичного на учительку, видане правительственним лїкарем, а на случай перерви науки шкільної також — 2) сьвідоцтво моральности. О дефінїтивнім принятю на I-ий рік рішає вступний іспит, котрий розпічне ся дня 2 вересня о 8 год. рано. Число кандидаток, які можуть бути приняті на перший рік, не може переступати 40. Наконець звертає ся увагу інтересованих, що кандидатки замісцеві мусять бути ульоковані в семінарскім інтернатї і в конвікті СС. Бенедиктинок, а лиш виїмково в домах приватних, визначених дирекциєю.

— **Руске товариство „Академічна громада“** вислало родинї померлого польского поета Асника слїдуючу кондоленцийну телеграму: „Руска молодїж львівского унїверситету, ґрупуюча ся в товаристві „Академічна Громада“ висказує сим своє глубоке співчутє по причинї смерти великого поета братнього народу“.

— **Знаменитий хор академиків руских** зложив ся на поклик завязаного комітету в Перемишли, щоби приготовити ся і вправитись до артистичної прогульки по більших містах всхідної Галичини. А іменно: дня 8-го серпня буде перший концерт в Тернополи, дня 9-го в Золочеві, 11-го серпня в Бродах, 12 го серпня в Сокали, 15-го серпня в Раві рускій, 17-го в Любачеві, 19 го в Самборі, 20 го в Дрогобичи, 22-го в Стрию, 23-го в Калуши, 25 го в Станїславові, 27-го в Коломиї і вкінци в Чернівцях.

— **Бурса учительска** в Тернополи має 60 платних місць до обсадженя для учеників шкіл середних. Речинець до внесеня подань до 10-го серпня на руки предсїдателя. До подань мають бути долучені сьвідоцтва шкільні, щепленя віспи і оферти.

— **Відважні люди.** Командант стациї жандармериї в Тисьменици, Гнат Микитин, виратував з нараженем власного житя дня 11 липня з горіючого будинку в Клубівцях півторарічну дитину. — Микола Наконечний, дорожник янівский, побачивши, як 8-лїтний хлопець Стефан Мушка упав з моста на Верешици до води, кинув ся до води і виратував потопаючого хлопця.

— **Повени.** Є. Вел. Цїсар жертвував з приватних фондів для людности в Чехії потерпівшої від повени 30.000 зр. а 1000 зр. для бідних в Ішли. — З Відня доносять, що там в наслїдок короткої але дуже великої зливи ситуация знову погіршила ся. Стан води на Дунаю єсть так високий, як того від многих лїт не памятають. Канал від Дунаю, котрий іде через місто, вже виляв. Богато домів стоїть вже під водою а мешканцїв делъожують. Над горішним Дунаєм стоїть богато сїл під водою. Страти величезні; кільканайцять фабрик треба було замкнути. Підчас повени згинуло дуже богато всїлякої худоби. Мости майже всюди вода забрала а комунїкация перервана. З Чехії і Шлеска все ще надходять вісти о страшних катастрофах, підчас котрих згинуло богато людий. — Шкоду, яку наробила повінь на прускім Шлеску обчисляють на 12 мілїонів марок (звиш 7 мілїонів зр.). Згинуло також 38 людий. Одну господу забрала вода, підчас коли в ній було повно людий; всї потопили ся.

— **Злодій - оператор,** розтинаючий кишенї і в сей спосіб добираючий ся до чужих пуляресів, показав ся в околицях Львова. Вже одну таку операцию доконав був в Мостисках, але не дуже збогатив ся, бо найшов тілько 2 зр. Заряджено слїдство.

— **Зухвалої крадежі** в білий день допустив ся незислїджений доси злодій минувшої недїлї по полудни в помешканю п. Шалкевичевої властительки магазину мод жіночих у Львові при улици Академічній ч. 10. Панї Ш. виїхала того дня по полудни до Янова, а вернувши домів по 10 год. вечером, застала головні двері вхідові від помешканя відчинені, а в помешканю шафи порозбивані, всї шуфляди і кривки поотвирані. З шафи, з касетки забрав злодій 255 зр. — то однак дивно, що не забрав звідси нїяких дорогоцїнностий, котрі лежали побіч, анї пулярesу, де були дукати і перстенї. Злодій видно мав дороблений ключ, бо замок при дверях був неушкоджений. Полїция зарядила слїдство.

була вже десята, бо Яков мусів ходити за деякими орудками для свого майстра.

— Дякую красненько, але прошу на мене чекати; мабуть десь подорозі щось перекушу. — До звиданя маленька Лесю; ходи, нехай тебе поцїлую.

— Будьте здорові, пане Малоголовка!

— Що ти плетеш; той пан називає ся прецї Капустянна Головка — відозвала ся бабуня.

— Не гнївайтесь на ню, панї. — Чому я не називаю ся Малоголовка? — Може би таке імя було лїпше сподобало ся моїй Елеонорі, котра з роду Головатих.

Капустянна Головка пустив ся до бульварів і думає собі: Коли вже мушу, то зайду до кождої каменицї; не пропущу анї одної, бо може як раз в тій мешкала би моя жінка. Перешукаю одну сторону бульвару, то возьму ся відтак до другої. — Нудна робота, але я й так не маю що робити. — Прецї я лиш того приїхав до Парижа, щоби відшукати Елеонору, отже й не від'їду, не надивившись на єї чудесне личко. — Коли я раз на щось завозьму ся, то й мусить так бути.

Наш подорожний бере ся шукати. — За шість годин перешукав ледви десят домів, бо панів сторожів від камениць нема зараз під рукою, щоби сказали, хто де мешкає в каменици. Коли не застав сторожа дома, то чекав на него де в сїнех або на подвірю; иноді станув собі коло дверий воротаря і чекав спокійно, доки аж той не скінчив з кимсь свою розмову, бо Капустянна Головка, котрий любив собі побалакати, чекав, аж сторож і єго жінка будуть мати не стілько часу, щоби могли єго вислухати і дати єму відповідь.

Коли допитував ся: Будьте ласкаві, скажіть, чи не мешкає тут панї Головата? — почув звичайно відповідь: Хто-ж тота панї? — Але замість відповісти коротко: Она нїчим не займає ся; жиє з своєї ренти — зачинав Капустянна Головка зараз довгу балаканину; розповідав, чого єму потреба, описував як виглядає єго жінка, розказував відтак, що єго вяже з нею; опісля звертав на то, чому не жиє з нею, розповідав, як він в Елеонорі залюбив ся, як з нею оженив ся і що відтак було. — Так постояв він собі зі сторожем яких три чверти години, отже и не дивниця, що до пятої години вечером розвідав ся ледви в десяти домах про свою жінку і не довідав ся нїчого. За то всї родини сторожів довідали ся історії житя і любови Капустянної Головки.

— Бульвар Бомарше мабуть досить довгий? — спитав Капустянна Головка виходячи з десятої каменицї.

— А вже-ж, дуже довгий; по сїй сторонї єсть сто два чи сто чотири нумерів.

— Ой, ой! то ще богато роботи. Хто знає впрочім, чи знайду мою жінку, заким дійду до послїдного нумеру! — На нинї хиба буде досить. — Пята година, треба іти дещо пообідати; але до моїх любих господарів не піду, бо они би ще не схотїли взяти від мене гроший за обід, а менї було би встидно. — Чи чекати аж до осьмої години? Також годї, бо я до того не навик. — Може було би не зле піти на улицю Ріволї, там, де я вчера снїдав, обідав і вечеряв — але не на то, щоби там може знову снїдати, бо там за дорого, лиш щоби поспитати, чи не знайшли там моєї мошонки.

Капустянна Головка відшукав улицю Ріволї і ту реставрацию, до котрої день перед тим завів був єго приятель Ернест. — Певним кроком увійшов він до середини та сказав, що єго сюди привело; але єго мошонки нїхто не знайшов і нїхто не міг єму нїчого сказати. — Він зараз вернув ся та пішов знову в ту сторону як до бульварів думаючи собі при тім: Піду до реставрациї, де єсть стала цїна. Буду бодай певний того, що не видам більше, як собі постановлю; крім того не буду заходити собі з нїким в розмову — сяду собі сам один коло стола. Лиш сьміло, треба на все бути осторожним.

Отже ішов дальше; вистави склепові вже не звертали єго увагу на себе. Так дістав ся він на бульвар дї Темпль. Тут зі всїх боків реставрациї; єму остаєсь хиба лиш або вибирати якусь або голодувати. — Наконець входить до якогось льокалю, де на дверах стоїть виписане: „Обід за трийцять і два су“. — Коло богато столів сидять вже люди, але деякі суть ще вільні і коло одного з тих сїдає собі Капустянна Головка, та відзиває ся до кельнера: Я хочу тут обідати, але під тим услівєм, що нїхто більше не буде сидїти при сїм столї.

— Ми не ставимо нїколи два накритя на один стіл, хиба що хтось того хоче.

— Отже обіцяєте менї, що я при сїм столї буду сам один сидїти?

— Зовсїм певно, мій пане.

— Але коли би мимо того хтось сїв собі коло мене, то я лишу обід і піду. — Ви чей мене зрозуміли, отже на тім стоїть.

Кельнер на то лиш усьміхнув ся і пішов. — Се якесь дивне жаданє гостя, щоби він серед всяких обставин сидїв лиш сам один при столї, впадає так в очи, що вся служба реставрацийна здогадує ся якогось злого наміру і єсть тої гадки, що на того гостя треба мати бачне око. — Бідний Капустянна Головка не може й рушити ся, щоби не звернути на себе очий якогось кельнера. — Він собі гадає: В сїй реставрациї, де обіди по сталій цїнї, обслугують дуже добре. — А як тут на гостий уважають. — Ледви що я рушу ся і витягаю хустку від носа з кишенї, вже біжить до мене якийсь кельнер. — Просто вгадують мої бажаня. А який обід за трийцять і два су! — Менї то непонятно. — Зупа — три страви до вибору; десер, пів флящки вина а хлїба кілько схочеш

— **Убийство респіцієнта скарбового.** З Радехова доносять: Помічник горальника Ян Шклїньский, горальник Фльорян Писаревский і писар Фірак поперечились з респіцієнтом Юліяном Мадзярою, при чім Шклїньский зневажив чинно Мадзяра. Коли Мадзяр хотів Шклїньского витрутити за двері, той як скажений кинув ся на респіцієнта, звалив его на софу і став душити а вхопивши відтак лямпу розбив об стіл склянну баньку а тогди поступментом став бити Мадзяра по голові. На то вбігла кухарка і відорвала Шклїньского від Мадзяра. Шклїньский вхопив тогди набої лежачі на столї канцелярийнім Мадзяра, вибіг до сїнпи, замкнув двері на ключ вхопив в сїнех карабін і баґнет, вийшов на подвіре, набив карабін і став стріляти до вікон Мадзяра та до людий, що хотіли респіцієнта боронити. Мадзяр зібравши послідні сили вискочив крізь вікно і пустив ся за Шклїньским. Оба товариші Шклїньского сїли тогди на візок і втекли а Мадзяр кинув ся на Шклїньского, але в хвили, коли вже его майже був зловив, пробив его Шклїньский баґнетом і Мадзяр упав майже вже не живий на землю. Шклїньский пустив ся тогди втїкати до росийскої границї, але присутні при тій бійцї зловили его і відставили до арешту в Радехові.

— **Повінь.** Для потерпівших від повени на Мораві жертвував Є. В. Цїсар з приватних фондів 5000 зр. — З Віднясь доносять, що там вода в Дунаю так прибула, що дійшла до висоти звиш 5 метрів понад звичайний стан. Пороблено всякі можливі приготовленя, щоби зараз в першій хвили катастрофи нести поміч; на березї поуставляно множество лодий і зорґанїзовано сторожу ратункову, котра день і ніч стоїть готова до несеня помочи. — В Баден під Віднем залляла вода склеп столяря, що виробляє домовини, та забрала богато домовин. Люди, видячи плаваючі на водї домовини, гадали, що вода залляла кладовище і вимуляла з него домовини з тїлами покійників. — Місто Ішль залляла вода так, що жителї які лишили ся ще в містї з браку довозу живности мусять голодувати. З волї Цїсаря висилають тепер туди поживу войсковими пionїрами. Цїла моравска долина або т. зв. моравске поле виглядає як одно величезне озеро з множеством на нім островів, на котрих виднїють ся села.

— **Анґлїйска правопись а похибка в „Народ. Часописи“.** Нема більше покрученої правописи, як анґлїйска; там майже кожде слово инакше пише ся а инакше читає ся. То набавило одного Нїмця, що звав ся Абель, не малого клопоту. Приїхавши до Льондону, подавав він всюди свої візитові карти, на котрих стояло виписане латиньскими буквами его імя Abel. Всї Анґлїйцї стали его зараз кликати Ебель. Думає собі Нїмець, що зле і треба змінити правопись; отже на нових картах каже вже виписати собі Ebel. На диво, Анґлїйцї кличуть его тепер Ібель. Він зміняє ще раз своє імя на Ibel; ба, але тепер Анґлїйцї звуть его вже Айбель. Нїмця взяла досада і він сказав на то: Nun hiess ich Abel, Ebel, Ibel, Ajbel — hol' sie der Deibel! (Так ось звав ся я Абель, Ебель, Ібель, Айбель — нехай еї чорт возьме!) — А при чім же тут похибка в „Народ. Часописи“? А ось при чім: В „Добрих радах“ в ч. 162, де бесїда про шовківництво, подали ми імя автора книжочки о годованю шовківниць ростиною, званою скорцонера (змиячка). Автор той пише ся латиньскими буквами Udo Dammer. Через похибку при складаню друку вийшло перше імя хибно: замість „Udo“, було видруковане „Ydo“. В ч. 164 „Народ. Часописи“ хотїли ми поправити ту похибку, але в тій поправцї вийшло знов таке: замість латиньскими буквами видруковано поправку рускими і сказано: має бути „Идо“ а не „Удо“. На таку поправку можна хиба сказати як той Нїмець на анґлїйску правопись: нехай еї чорт возьме! — Отже ще раз поправляємо і кажемо анї Ydo анї Идо, але має бути Udo Dammer. Чей вже тепер не будемо мусїли ще раз поправляти.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 4 серпня. Є. В. Цїсар жертвував для потерпівших від повени в Долїшній Австриї 20.000 зр. з приватних фондів. Небезпечність повени у Відни вже минула.

Букарешт 4 серпня. Нинї вечером має тут приїхати кн. Фердинанд.

Константинополь 4 серпня. Часть турецкої фльоти одержала приказ відплисти на Крету.

— І то все можливо! — Нехай же менї хто скаже, що в Парижи дорожня! — То не правда! — Як би менї такий обід мала зварити моя кухарка, то коштував би в троє тілько. — Правда, що я вчера за другий снїданок заплатив двайцять пять разів тілько, але тому винуватип злодюга Ернест; правдивий діравий мішок.

По обідї, коли як-раз Капустянна Головка хоче платити, надбігає один кельнер і шепче свому товаришеви до уха: Менї десь пропала одна ложка!

— Ложка пропала? — відзиваєсь другий. — То не инакше лиш еї вкрав онтой пан, що конче хотів сидїти сам один при столї.

Кельнер біжить до Капустянної Головки, котрий встав вже був від стола і задержує его словами: „Прошу ще побути хвильочку, мій пане. — Не можу Вас так пустити, мусимо Вас насамперед зревідувати.

— Мене зревідувати? — питає здивований селюх. — А то-ж чому хочете мене ревідувати, коли вільно спитати? — Чи то може в Парижи така мода, що ревідують тих людий, котрі обідають в реставрациї? — Вчера обідав я при улици Ріволї, а там мене не ревідували.

— Ви, паноньку, удаєте, як би нас не розуміли. Тим нас не здурите.

— Скажіть же прецї, длячого хочете мене ревідувати?

— Пропала ложка, а я би заложив ся, що Ви еї украли.

— Я — ложку украв! — А, то вже за богато! — Вчера украли менї табатєрку і мошонку з грішми! — Нинї роблять в мене злодїя. — Кельнер, Ви лайдак і більше нїчого.

Коли так Капустянна Головка висказує своє обурене, бере ся вже кельнер перешукувати его кишенї, аж надбігає его товариш і кричить: Жан, ложка знайшла ся; ми зле порахували.

— Не гнївайтесь, пане — перепрошує засоромлений кельнер і стає як дурний; але Капустянна Головка трутив его на бік та пішов до каси платити.

— Маєте тут, панї, моїх трийцять і два су; то чей зрозумієте, що кельнерам не дам на пиво і більше вже не прийду сюди обідати.

— Не гнївайтесь на кельнера — просить она — то була лиш помилка.

— Я то знаю. — Але чому як-раз на мене впало підозріне ізза ложки?

— Лиш длятого, що Ви так конче хотїли сам один сидїти при своїм столї. — То було ему підозріним!

— Менї здає ся, що то також за сьмілий здогад. — Длятого, що я бояв ся, щоби мене знову не обікрали так, як вчера, то нинї з мене зробили злодїя. — Видко, що Парижани уміють пізнавати ся на людях так само, як і ми селюхи.

Ще досить вчасно вертає Капустянна Головка до своїх гостинних господарів при улици Сен'т-Антоан, та розповідає їм, що робив через цїлий день, та свою пригоду в реставрациї.

— Нехай Вас то не дивує, паноньку, — каже Яков; в Парижи люди дуже недовірчиві, особливо же недовіряють тим, котрі звертають на себе увагу поведенєм, яке не єсть загально принятє. Ви хотїли конче самі сидїти, а кельнерови впало то очевидно в очи.

— У мене, що правда, не таке бистре око, як у орла, мій любий Якове, але тілько здорового розуму ще маю, щоби собі подумати: Хто хоче красти, тот прецї скорше буде так вести ся, щоби то не впадало в очи. Коли тепер вийду знов на улицю, то буду добре уважати, щоби нїхто не видїв на менї щось надзвичайного.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1897, після середно-европ. год.

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	10·50	4·40	8·55	6·45	—
Підволочиск	—	1·55	6·—	—	10·05	11·—	—
Підвол. з Підз.	6·15	2·08	—	—	10·27	11·27	—
Черновець	6·10	2·40	—	10·30	—	6·45	10·45
Ярослава	—	—	—	4·40	—	—	—
Белзця	—	—	—	9·25	7·05	—	—
Тернополя	—	—	—	7·47	—	—	—
Гребенова [1]	—	—	—	—	9·20	—	—
Стрия, Сколього і Лавочного	—	—	—	5·20	—	3·05 [2]	7·30
Зимної Води [3]	—	—	—	—	3·40	—	—
Врухович [4]	—	—	—	—	2·31	—	—
Брухович [5]	—	—	—	—	3·27	—	—
Янова	—	—	—	9·40	—	8·50 [8]	7·48 [9]
Янова	—	—	—	—	1·14 [6]	3·15 [7]	—

1) Від 10 липня до 31 серпня. 2) До Сколього лише від 1 мая до 30 вересня вкл. 3) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. 4) Від 1 мая до 6 вересня в недїлї і сьвята. 5) Від 1 мая до 6 вересня в будні дни. 6) Від 15 червня до 31 серпня лише в недїлї і сьвята. 7) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. 8) Від 1 мая до 30 вересня вкл. 9) Від 1 жовтня до 30 цьвітня.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Приходять з

Кракова	1·30	—	8·45	9·10	6·55	9·30	—
Підволочиск	2·30	10·—	—	—	—	3·30	6·—
Підвол. з Підз.	2.15	9·43	—	—	—	3·04	5·35
Черновець	9·50	1·50	—	—	7·30	5·45	9·10
Тернополя	—	—	—	7·52	—	—	—
Белзця	—	—	—	8·25	5·25	—	—
Ярослава	—	—	—	10·35	—	—	—
Гребенова	—	—	—	—	1·40 [1]	—	—
Сколього і Стрия	—	—	—	12·10	8·05	1·51 [2]	10·20
Брухович	—	—	—	—	—	8·15	—
Брухович	—	—	—	—	—	8·49	—
Янова	—	—	—	7·50	1.15	—	—
Янова	—	—	—	8·— [3]	9·01 [4]	—	—

1) Від 10 липня до 31 серпня. 2) Зі Сколього тілько від 1 мая до 30 вересня. 3) Від 1 мая до 14 червня і від 1 до 30 вересня що день, а від 15 червня до 31 серпня лише в будні дни. 4) Від 15 червнядо 31 серпня лише в недїлї і сьвята.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

За редакцию відповідає: [illegible]

ВІДМОЛОДЖЕНЄ і ПРОДОВЖЕНЄ ЖИТЯ

наслідком ношеня славного електричного хреста Volty.

Особи, котрі завсїгди носять хрест Вольти, мають нормальний обіг крови і правильне ділане нервів, заострюють ся змисли, помагаючи тим до загального здоровля; сили фізичні і духові збільшають ся, доходить ся до здоровля і повного вдоволеня а тим самим до *продовженя звичайно короткого людского житя.*

Всім недужим людям *треба дораджувати, аби носили* **„хрест Вольти“**, *бо він зміцняє нерви, відсьвіжує кров*, а признаний в цілім сьвіті, есть неврівнаним средством против слїдуючим недугам: *Гостець, ревматизм, невральгія, ослаблене нервів, безсонність, студеність рук і ніг, гіпохондрія, блїдниця, астма, параліж, корчі, мочене в лїжку, недуги шкірні, гемороїди, слабости жолудкові, інфлюенца, кашель, глухота і шум в ухах, біль голови і зубів і ин.*

Жінкам і дівчатам

поручає ся в критичнім часї ношене хреста Вольти, бо лагодить завсїгди болї, хоронить електричностию перед злими наслідками, котрі неодно молоде жите знищило в тім критичнім часї.

Хрест Вольти есть електричним стосом на кождім тілї.

Численні подяки і призваня.

З серця переповненого вдячностию складаю Вам сердечну подяку. Хрест Вольти одержав н і желаю, аби его кождий терплячий купив собі, що-б ся вилїчити.

БЕРНО (Морава).

Сестра Розалія. Т. Черни.

Хрест Вольти ношу від довшого часу і есьм в успіху вповні вдоволений. Служив менї дуже добре при конґестиях; есть то взагалї приемне ношене і приспішує значно обіг крови. **Берн. Боос** урядник в Чернівцях (Буковина).

Хрест Вольти одержав я, прошу ще 2 прислати. РААБ (Угорщина). **Кароль де Фабріці,** ц. і к. ґенерал-майор.

Електричві хрести Вольти одержав я, прошу ще 2 прислати. ЛІНЦ над Дунаєм.
Едм. Шайбе ц. к. радник рах.

Цїна за штуку 2 зр.

За надісланем зр. 2·20 (в марках листових) франко. — За послїплатою о 20 кр. більше — висилає

М. ФАЙТ, Берлин ч. 18.

Кореспонденция у всїх мовах. 37

4 3|4 кільо кави

netto вільне від порта за послїплатою або за попереднім присланем гроший. Під ґваранцию 25 найлїпший товар.

Африк. Мока перлова . .	зр.	5·—
Сантос дуже добра . .	„	4 95
Куба зелена найлїпша .	„	5·40
Цейльон ясно-зел. найлїп.	„	6·70
Золота Ява жовта найлїп.	„	6·50
Перi кава знамен. сильна	„	6 60
Арабска Мока дл. аромат.	„	7·70

Цїнники і тарифа цлова даром.

ETTLINGER & COMP. HAMBURG.

Стация зелїзниці **Мушина-Криниця** *з Кракова 8 год.* *зі Левова 12 „* *з Пьшту 12 „*	**Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ** **Криниця** (в Галичинї) Найзасібнїйша щава зелїзиста.	**В місци:** почта *три рази денно,* телеґраф, аптика.

Положене гірске в Карпатах 590 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година дороги битої, добре утриманої.

Средства лїчницї: клїмат підальпейский, купелї зелїзисті, засібні в вільний квас вуглевий огріванї методою Щварца (в р. 1895 видано їх 47.000).
Купелї боровінові, парою огріванї (в р. 1895 видано їх 18 000)
Купелї ґазові: з чистого квасу вуглевого.
Ц. к. заведенє гидропатичне: під проводом специялїста Дра Г. Еберса (в р. 1895 видано 28.000 процедур гидропатичних).
Пите від мінеральних місцевих і заграничних, **Жентиця, кефір, ґімнастика лїчнича.**
Лїкар здроєвий Др. Л. Копфф цїлий сезон стало ординуючий. Надто 14 лїкарів вільно практикуючих.
Проходи. Дужий великий парк смерековий знаменито удержуваний. Близші і дальші прогулки в чудові Карпати.
Помешканя. Більше як 1500 покоїв з комфортом умебльованих, з комплетною постелею, услугою, дзвінками електричними, печами і т. д.
Костел католицкий і церков. Величавий **дім здроєвий,** кілька реставраций, кілька пансіонатів приватних, молочарнї, цукорнї.
Музика здроєва під проводом А. Вроньского від **21 мая.** Сталий **театр,** концерта.
Фреквенция в р. 1895 5096 осіб.
Сезон від 15 мая до 30 вересня.
В Маю, Червню і Вересню цїни купелей, помешкань і страв в головній реставрациї знижені. о 20%
Розсилка води мінеральної від Цьвітня до Падолиста, склади у всїх більших містах з краю і за границею.
В місяци липни и серпни убогим жадні пільги, як увільнене від такс здроєвих і т. п. уділені не будуть.
На жадане уділяє обяснень 31

Ц. к. Заряд здроєвий в Криницї.

КОНЯК КОРОННИЙ

БЕРҐЕР ФОЛЬК

і Спілка.

Центральний склад:
у Відни, Опернрінґ ч. 6.

Розслїджений і знаменитим узнаний:
проф. дром **Стоцераньским,** радником Двору **Людвіґом,** проф. дром **Корчиньским,** радником Двору проф. дром **Альбертом.**

Уживаний і поручений:
радником Двору дром **Брайном,** радником санітарним дром **Осером,** радником цісарским проф. дром **Вінтерніцом.**

Відзначеня:

Гонорова нагорода — ц. к. Міністерства торговлї.
Нагорода правительственна — ц. к. Міністерства рільництва.

14

Вже вийшов новий цїнник о знижених цїнах

ФАБРИКИ ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Спілки командитової **Юліяна Ганґа**

у Львові, улица Академічна ч. 5. 34

ВЕРТГАЙМА

машини до шитя

подвійно стебнуючі.

Перворядний німецкий виріб для домового ужитку і промислу, котрий доставляю з Відня до кождої місцевости в цїлій монархії.

Висок. рам. ножна	зр. 35·50
Висок. рам. ручна	зр. 31·50
З човенцем нерст.	зр. 49·—
30-дн. час проби	5-лїт. ґвар.

Кожду машину, котра в часї проби не покаже ся дуже доброю — беру назад.

Цїнники і взори шитя на жадане посилаю.

Склад машин до шитя
ЛЮДВИК ШТРАВС
протоколована фірма
доставець тов. ц. к. урядників.
Відень IV. Margarethenstr. 12/fg

Доставлена паном машина до шитя ВЕРТГАЙМ Б. ручна, вдоволила мене вповні, можу отже Вашу фірму кождому найгорячійше поручити. 33
Ляндеґ в Австриї нижній
Теодора Бропік
жена ц. к. надофіцияла цлового.

35

Мужчини

При ослабленю мужескім, мій ц. к. упр. ґальвано-електричний апарат, для власного ужитку в добрим успіхом. Лїкарскі поручення. Проспект в коверті в марках 20 кр.
І. Авґенфельд,
Відень, IX., Türkenstrasse 4.

Насїня ярин.

Склад насїня
І. Волїньский
і Т. Качиньский
у Львові
площа Марийска ч. 3
поручае
найсьвіжійші і певні
насїня рільні
насїня збіжеві
насїня ярин
насїня цьвітів.
Богато ілюстровані цїнники насїня висилае ся на жадане даром і оплатно.

Насїня рільні. Насїня збіжеві. Насїня цьвітів.

Інсерати

„оповіщеня приватні“), як для „Народної Часописи“ так також для „Ґазети Львівскої“ принимає лиш „Бюро дневників“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улиці Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцевя тих ґазет.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.